

עת"א 46856/02/14 - נאדל חמידה נגד שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 46856-02-14 חמידה(אסיר) נ'
משטרת ישראל/שירות בתי הסוהר-מחלקת
האסיר ואח'
לפני כב' השופטת מיכל ברנט

15 יולי 2014

נאדל חמידה	העותר
שירות בתי הסוהר	נגד המשיב

נוכחים:

העותר ובאת כוחו עו"ד תמר נבו (ס.צ.)

ב"כ המשיב עו"ד פאדי אסעד

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

העותר נדון למאסר עולם קצוב ל- 30 שנות מאסר שמניינם מיום 8.12.1997 בגין רצח, הוא תושב שטחים ומסווג לקטגוריה א' ומלין על אי שילובו בסבב חופשות.

לטענתו הוא עובד במתפרה, במטבח ובקנטינה, השתלב בקבוצת שליטה בכעסים, בפגישות פרטניות עם עו"סית, השלים לימודיו וזוכה להתייחדויות.

ב"כ המשיב טען כי אסירים תושבי שטחים אינם מוצאים לחופשות אלא באישור מיוחד של נציב שב"ס, מטעמים מיוחדים או נסיבות הומניטריות מיוחדות.

ועדת אסירי עולם לא המליצה על הוצאתו לחופשה, הנציב אף הוא דחה בקשתו, לעותר אין אישור שהייה בישראל, ביום 15.12.13 נשפט בדין משמעתי בגין הברחת כרטיסי טלכרד ולא קיימות כל נסיבות מיוחדות המצדיקות הוצאתו לחופשה.

ועדת אסירי עולם התכנסה לדון בעניינו של העותר ביום 29.6.14 ואף היא לא המליצה על הוצאתו של העותר לחופשה, בין השאר בקבעה כי העותר "לא הציג כל נסיבה מיוחדת היכולה לשכנע את חברי הוועדה כי חזקת המסוכנות אינה חלה עליו. יתרה מכך, התנהגותו עומדת לו לרועץ - לחובתו חמ"ן שלילי עדכני הקשור בסמים. כמו כן בדצמבר 2013 נרשמה לחובתו עבירת משמעת".

הוצג לעיוני מידע מודיעיני המלמד על התנהלות שלילית, ליתר דיוק פלילית בין כתלי בית הסוהר.

ברע"ב 6023/06 פלוני נ' שב"ס, נקבע כי ככלל לא תומלץ יציאתו של תושב הרשות הפלשתינית לחופשה וזאת לנוכח מסוכנות אינהרנטית הטמונה באסיר פלילי שנאמנותו אינה נתונה בהכרח למדינת ישראל. המבקש לטעון לקיומו של החרג נושא בנטל להפריך את חזקת המסוכנות כאשר השיקולים הנשקלים הינם גילו של העותר, יתרת מאסרו, מידע מודיעיני בעניינו וחומרת העבירות.

באשר לשיקולי הוועדה, נפסק ברע"ב 6383/09 אבו גידאן נ' שב"ס, כי הוועדה היא הגוף בעל המומחיות והסמכות הספציפית ובית המשפט לא יחליף שיקול דעתה בשיקול דעתו.

בבש"פ 6781/13 נדונה סוגיית שחרור שב"ח לחלופת מעצר בישראל, ונפסק כי אף שמקרים חריגים ניתן לשחרר לחלופת מעצר בישראל, הרי שיש לצמצם מקרים אלה לנוכח הבעייתיות שבמתן היתר שהייה בהחלטה שיפוטית, ומהחלטה זו ניתן להקיש לנושא חופשותיו של אסיר.

כפי שנפסק, השיקולים שעל הרשות לשיקול הינם גילו של העותר, יתרת מאסרו, חומרת העבירה ומידע מודיעיני.

העותר צפוי להשתחרר ממאסרו בעוד 13.5 שנים, הוא מרצה מאסר עולם בגין העבירה החמורה בספר החוקים - רצח, לחובתו מידע מודיעיני מוצלב המעיד על פעילות פלילית בין כתלי בית הסוהר, ובכל אלה אין כדי להפריך את חזקת המסוכנות.

נוכח האמור, הנני דוחה את העתירה.

ניתנה והודעה היום י"ז תמוז תשע"ד, 15/07/2014 במעמד ב"כ הצדדים.

מיכל ברנט, שופטת

הוקלד ע"י מיכל בוניאל

הוקלד על ידי בת חן סיקסיק